

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล รายการอ้างอิง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการอำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชากรที่เป็นบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการอำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 5 ฝ่าย/กลุ่มงาน ดังนี้
  - 1.1 ฝ่ายบริหาร
  - 1.2 ฝ่ายอำนวยการ
  - 1.3 ฝ่ายแผนประกันคุณภาพสถานศึกษาและเทคโนโลยีสารสนเทศ
  - 1.4 กลุ่มบริหารงานงบประมาณ
  - 1.5 กลุ่มบริหารงานทั่วไป

มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 65 คน เป็นชาย จำนวน 35 คน หญิง จำนวน 30 คน
(ที่มา : ฝ่ายอำนวยการ วิทยาลัยวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน
จังหวัดสกลนคร, ตุลาคม 2558) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรจำแนกตามฝ่าย/กลุ่มงาน ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคน
พณิชยการอำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

ฝ่าย/กลุ่มงาน	ประชากร		
	ชาย	หญิง	รวม
1.1 ฝ่ายบริหาร	3	1	4
1.2 ฝ่ายอำนวยการ	2	7	9
1.3 ฝ่ายแผนประกันคุณภาพสถานศึกษาและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	28	18	46
1.4 กลุ่มบริหารงานงบประมาณ	1	1	2
1.5 กลุ่มบริหารงานทั่วไป	1	3	4
รวม	35	30	65

ที่มา : ฝ่ายอำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน
จังหวัดสกลนคร ณ วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน ฝ่าย/กลุ่มงานและรายได้
ต่อเดือนเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร
วิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร แบ่งเป็น 5 ด้าน
ได้แก่

1. ด้านการได้รับความสำเร็จ
2. ด้านลักษณะของงาน
3. ด้านการยอมรับนับถือ
4. ด้านความรับผิดชอบ
5. ด้านความก้าวหน้า

ลักษณะแบบสอบถามในตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุ
แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ว่าอยู่ในระดับใด ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถาม
ออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (วรวิทย์ คະชาวงค์, 2551, หน้า 91)

5 หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด
4 หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจมาก
3 หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจปานกลาง
2 หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจน้อย
1 หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

คำถามแบบ Rating Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย
น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายของ Best (1993, อ้างถึงใน สิริินยา เสียงเลิศ,
2558, หน้า 91) ดังนี้

4.50–5.00	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจมากที่สุด
3.50–4.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจมาก
2.50–3.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจปานกลาง
1.51–2.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจน้อย
1.50–1.49	หมายถึง	มีระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร
วิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
แบ่งเป็น 11 สมรรถนะ ได้แก่

1. สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
2. สมรรถนะการบริการที่ดี

3. สมรรถนะการพัฒนาตนเอง
4. สมรรถนะการทำงานเป็นทีม
5. สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู
6. สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
7. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน
8. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน
9. สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
10. สมรรถนะภาวะผู้นำครู
11. สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 3 แบบประเมินระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อําเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ประจำปี 2558 (รายละเอียดในภาคผนวก จ) เป็นแบบประเมินสมรรถนะครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าอยู่ในระดับใด กำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (แบบประเมินสมรรถนะครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

- 5 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานมาก
- 3 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานน้อย
- 1 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

คำถามแบบ Rating Scale 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายของ Best (1993, อ้างถึงใน สิริินยา เลียงเลิศ, 2558, หน้า 92) ดังนี้

มากที่สุด	4.50–5.00	หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานมากที่สุด
	3.50–4.49	หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานมาก
ปานกลาง	2.50–3.49	หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานปานกลาง

1.51–2.49 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานน้อย

1.50–1.49 หมายถึง มีระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

น้อยที่สุด

วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างจากหลักแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีฟังก์โคนพนิชยการ อำเภอฟังก์โคน จังหวัดสกลนคร

1.2 ศึกษาเอกสารหลักเกณฑ์ รูปแบบ และวิธีการสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม เพื่อสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความถูกต้องเหมาะสมสามารถนำไปเก็บข้อมูล จำนวน 5 คน มีรายชื่อต่อไปนี้

1.5.1 ดร.ปณิธิ การสมดี อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

1.5.2 ดร.วรวิภา อินทนนท์ คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

1.5.3 ผศ.อนันต์ บัวบาน กรรมการบริหารหลักสูตร สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.5.4 นายบุญเสริม เสริมสกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีฟังก์โคนพนิชยการ อำเภอฟังก์โคน จังหวัดสกลนคร

1.5.5 นายธีรวัฒน์ ศรีวรกุล อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีฟังก์โคนพนิชยการอำเภอฟังก์โคน จังหวัดสกลนคร

2. การหาความเที่ยงตรง

2.1 นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และการใช้ภาษา

จำนวน 5 ท่าน มาประเมิน และวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
วัตถุประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) แล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความ
สอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป โดยให้เกณฑ์ในการพิจารณาข้อคำถาม

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม (Index of Item
Objective Congruence : IOC) (ศิริพร จันทศรี, 2550, หน้า 58)

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความมุ่งหมาย

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ได้ค่า IOC ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อยู่ระหว่าง 1.00-1.00 สรุปผล

คือใช้ได้

3. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ แก้ไขแล้วไปทดสอบใช้

(Try-out) กับบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีวานรนิวาส จำนวน 30 คนเพื่อหาความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถาม

3.2 นำข้อคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination
Power) โดยใช้วิธีหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อ
คำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ทั้งสิ้น 106 ข้อ ซึ่งข้อคำถามด้านการได้รับความสำเร็จ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง
.29-.67 ข้อคำถามด้านลักษณะของงาน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .26-.54 ข้อ
คำถามด้านการยอมรับนับถือ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .56-.90 ข้อคำถาม
ด้านความรับผิดชอบ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .24 -.67 และข้อคำถาม
ด้านความก้าวหน้า ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .33 -.84 ข้อคำถามสมรรถนะ
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .42-.84 ข้อคำถาม

สมรรถนะการบริการที่ดี ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .32-.81 ข้อคำถามสมรรถนะการพัฒนาตนเอง ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .34-.59 ข้อคำถามการทำงานเป็นทีม ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .27-.63 ข้อคำถามสมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .55-.70 ข้อคำถามสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .47-.86 ข้อคำถามสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .47-.76 ข้อคำถามสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .38-.95 ข้อคำถามสมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .64-.88 ข้อคำถามสมรรถนะภาวะผู้นำครู ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .46-.86 และข้อคำถามสมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .37-.88

3.3 นำค่าที่ได้นำมาทดสอบความเชื่อมั่นในเนื้อหาของคำตอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient-Alpha) จากข้อคำถาม 106 ข้อแบบสอบถาม ด้านการได้รับความสำเร็จ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .73 ด้านลักษณะของงาน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .63 ด้านการยอมรับนับถือ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .69 ด้านความก้าวหน้า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .75 สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .85 สมรรถนะการบริการที่ดี มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .70 สมรรถนะการพัฒนาตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .70 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .79 สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .83 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .91 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .80 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95 สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94 สมรรถนะภาวะผู้นำครู มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .93 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน

เพื่อการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .87 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .97

3.4 นำแบบสอบถามดังกล่าวเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เมื่อได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว นำไปพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.5 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัยโดยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังนี้

1. ขออนุญาตขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพาณิชย์การ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียดความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถาม ๗ บุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพาณิชย์การ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร จำนวน 65 คน

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมานำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการจัดทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ คัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และลงรหัสในแบบสอบถาม

2. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้งก่อนทำการวิเคราะห์ แล้วนำไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งหมด

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ข้อที่ 1 แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย ข้อที่ 2 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีพังโคนพณิชยการ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบ (Pearson's Product Moment Correlation) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, หน้า 316) ดังนี้

3.3.1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ .70 ถึง .90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ถ้าสูงกว่า .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

3.3.2 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .05 (ประมาณ .30 ถึง .70) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

3.3.3 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .00 (ประมาณ .30 หรือต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

3.3.4 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น .00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง